

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendő az előfizetési díjak nyitványok és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítanak.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 4 frt
Fél évre . . . . . 2 frt
Negyed évre . . . . . 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadottnak:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bőcsen: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brünben: Stern M.

Nyitványok 10 kr.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A »Muraközi tiszti önszervező szövetkezet«, a »Csáktornyai takarékpénztár«, a »Muraközi takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

A Társaskör kérdéséhez.

Egy évtizednél nagyobb idő mulott el azóta, mióta Csáktornyan a virágzó társaskör feloszlott. Mindenki érezte egy oly helynek a hiányát, melyben városunk és esetleg vidékünk közönsége találkozhatott volna.

A csáktornyai kereskedőknek sikerült kaszinót alapítaniok, mely ma is gyűlhelye városunk és vidékünk kereskedőinek. Szép számu tagja által fenn tudja magát tartani, tagjait a naponkinti találkozáson kívül egyéb szórakozásban is részesíti. Szombat-estéken felolvasások, zeneelőadások, társas estélyek tartatnak, melyeken a tagok családja is megjelen. Szóval a csáktornyai kereskedelmi kaszinó virágzásnak örvend.

Városunk lakosságának egyéb elemei azonban — dicsára a többszöri kísérletezésnek — nem voltak képesek maguknak olyan gyűlhelyet teremteni, ahol naponkinti találkozhattak volna.

A közönség megoszott vendéglők és asztaltársaságok szerint. Ugy, hogy ez idő szerint különféle nevű asztaltársaságok léteznek; egyikük virágzik, a másikuk meg várja feloszlását, hogy új czéggel próbáljon szerencsét. A művelt közönség többi része pedig otthon marad és soványra várja a

társaskör megalakulását, s egészségesebb társadalmi viszonyok létrejöttét, melyért egy évtized óta annyi szív hiába epedez.

Két hete, hogy a közönség, mely társaskört óhajt, szép számmal jött össze a Hattyu-vendéglő nagytermébe s kimondotta, hogy megalapítja azt Bizottságot is választott, melynek feladata lett volna az alakulást előkészíteni. Legalább is 50 tag 12 frtjával jelentkezett volna; ez 600 frtot tesz ki évenként. Egy régi társaskör ez összegből szépen fentarthatja magát, de egy újnak a megalapításához 600 frt. kis összeg akkor, amikor helyiségeit magának kell beboroznia. A »Hattyu« disztermeért fűtés és világítás czimén 100 frtot kérnek; ez nem sok, de hol van a butor, billiárd s. a. !? A pénzügyi szempontok megakasztották a bizottság munkálatait.

Most két új eszme, új terv foglalkoztatja a társaskört és kaszinó híveit. Az az egyik jelszó: lépünk be tömegesen a kereskedelmi kaszinóba s ha sokan leszünk, építsünk alkalmas helyen külön kaszinó épületet megfelelő téli és nyári helyiségekkel! Egy másik terv szerint: alakítsuk meg a társaskört s ha megalapítottuk, egyesüljünk a kereskedelmi kaszinóval s így együtt építsünk!

Mind a két terv helyes! Az a fő, hogy legyen a csáktornyai intelligens közönségnek

közös otthona, külön háza, ahol naponkinti találkozhatassék, a hol a hazafias és városunk haladását czélzó eszméket megbeszélhesse és ahonnan ebbeli törekvéseit irányíthassa.

Öszintén kívánjuk, hogy az illetők üdvös munkálkodását siker koronázza!

Jegyzőkönyv

felvétellett Csáktornyan, az önk. tüzlőtő egyletnek 1892. jan. 10-én tartott rendes évi közgyűléséről.

Elnök Sárosi. Jegyző Alszeghy.

Jelen voltak: Szeiverth, Wollák, Hirschman Leo, Morandini, Bencsák, Pruszác, Molnár József, Palya, Dr Schwarz, Ziegler Neumann Vilmos, Ditrich, Hanzsel József, Masztnak, Adelmann, Debics, Krampacs, Baranics, Ceizek, Döring, Godina, Hampa-mer, Horvatics, Kelemen, Matánovics, Verbnák, Dörner, Kukovecz, Klein, Krizsán, Marinovics, Novák Ferencz, Partlics, Pulai, Raizer, Frasz, Novák László, Szóke, Troják, Zrianyi Bedics, Kipke, Blau, Bohin, Hoffmann, Horváth György, Löbl, Molnár Gáspár, Somogyi, Megla Antal, Neumann Albert és Deák József tag urak.

1. Elnök üdvözlö a megjelent tagokat s a közgyűlést határozatképesnek és megnyitottnak nyilvánítja.

A „Muraköz“ tárczája

Gyógyíthatlan betegek.

(Folytatás és vége.)

— Kedves doktor úr — felelt reá a fiatal ember — szándéka valóban nemes és a szenvedő emberiségre kimondhatlan hasznú lehet, de úgyemegendi, hogy ne bántsam elhúnyt barátom emlékét. Különbben is barátom betegségén egyedül ő segíthetett volna, ha akart volna.

— Talán orvos volt ő is...?

— Nem, jogász volt. Ezelőtt három nappal ment neki az alapvizsgának, s a rákövetkező napon megnyitotta ereit...

— Hm, hm! — Köszönöm kedves barátom, köszönöm! Alászolgája!

... Terrington... no! Már a második fel-sülés! — De hát minden kezdet nehéz. — Türelem, türelem Balambér! Ki tudja, ha abbahagyod kísérletezéseidet, nem lesz-e más kitartóbb a siker dicsegsége, s te vén korodra emondhatod, hogy a homöopathiának semmivel sem segítettél-gy gondolkodhatott Csoragi Balambér, mert nem-sokára egy Debreczen felé siető gyorsvonat repítette tava; így közel eső faluban egy oda való gazdag gentry fia vetett véget életének gyógyíthatlan betegség miatt. —

Nagy terbeléyes kastélyba vezették. Jóképű anyóhéák jöttek a fiatal földesúr ravatalától, a szönyegen is vigyázva lépeft a család, a szömo-

rúság komolysága borongott mindenütt. Hosszú folyosókon át fényes elfogadó tereembe jutott, melynek tükröző padlójára alig mert lépni a szittya lábhelivel. — Kis vártatva sovány, magas, éllesebb úrnő lépett be. Balambér úr, mint-ha az első hál levegőjét szívta volna compimen- tet csinált, s habozás nélkül szólni kezdett.

— Kérem szépen én Csoragi Balambér orvos vagyok. Talán nem sértem meg nagysádot, ha tiszteletteljesen azon betegség simptomái felől kérdezősködöm, mely betegség a fiatal elköltözött öngyilkos halálát okozta.

— S miért szeretné tudni uraságod, ha szabad kérdenem?

— Oh, kérem... én tudniillik orvos vagyok, igen én Csoragi Balambér orvos vagyok, s a gyógyíthatlan betegségekben kívánok a homöopathia segítségével gyógykedeskedni... Igen...

— Igen? — Akkor e helyen nehezen tanul valamit doktor úr.

— Miért?

— Miért?! — Különbben miért is titkolódzam, Csoragi úr férfi...

— Teljes bizonyossággal mondhatom nagysá, az vagyok...

— Szívesen világosítom fel tehát. Unoka-öcsém szeretett egy szép leányt, szülői ellenzék a viszonyt; a leány a napokban mással állott oltár elé... Nos nincs mit mondani tovább...

Balambér úr visszavágtatott csöki tusculanumába, beletemetkezett homályos szömbáiba, dör-mögött, szörföldött önmagával, — mogorváskodott. A köpölyözött felszisszent kezei között, a kin eret vágott elajult, a beteg foggal kirán-

totta a jót. — Szeme-fénye, egyetlen öröme, Jo-lánka leánya máskor egy pajkos mosolylyal, egy csintalan szavával falrengett kacsajra tudta kapatni, — most biza még meg is tudná verni.

— Multak a napok, derülni kezdett Balambér úr zordon arczajai. Nevetése, kacajja hangzott újra, szava c. ukornál edesebb volt, csupa jószág jámborság, öröm, kedvesség volt az özvegy doktor. Újra gyógyította a csékieket a homöopathia gyógyszerével, gyűjtött pipitéri, trisz vízzel fűrésztgette a piócákat, főzte gyúrta a kenőcsöket, s szitta, élvezte a verpelési lösséges zamatát. Csupa boldogság volt az egész ház, a háznak egész vidéke. — Azért terjesztett olyan nagyon sötét borot a barátságos falak között egy kis levélke gyászos fekete szögélye. Balambér úr szinte retteg belepillantani, Joánka ösztökéll, vallán át belekukkantva, s csintalanul porgeve öreg apja gyámoltalan bajuszát. Bezzeg elkomorult, mikor végig sétált szép barna szeme a fekete sorokon és sirásban tört ki, mikor végére ért.

Kedves Balambér bátyám!

Meguntam életemet. Gyógyíthatlan bajom csak halálommal enyhül meg. Joánkát szívesen érser csókolom. V. cse

Csoragori Csoragi Ferencz ispán.

Csoragi Feri ispán Balambér úrnak nagyon távoli rokona volt, s egyetlen férfinája, Csoragi Balambéron kívül, a Csoragi családnak. Neje halála után házához fogadta, taníttatta nagy iskolákban, költötte a pazarul pénzecskejét, s végtelen öröm árasztotta el arra a gondolatra, hogy Feri orvosát nevelve a homöopathiának új tisztelőt szerez benne. Aztán nőül adta hozzá szépséges szép Joánka leányát, aztán, aztán, — lenne-e nagyobb boldogsága fődi halandónak?

Jelenti, hogy a választmány a folyó ügyek elintézése céljából a múlt évben 4 ülést tartott; ezen ülések egyik kimagasló pontját képezte az ujonnan épült s első sorban Morandini Bálint egyleti alelnök ur áldozatkészsége folytán egyletünknek ajándékozott új mászóház átadása s midőn erről a közgyűlésnek jelentést tenne, el nem mulaszthatja ugy Morandini Bálint alelnök urnak, mind a többi jószívű adakozóknak, kik szives adományaikkal ennek létesítéséhez hozzájárultak, névszerint Bernyák Károly, Czvetkovics Antal, Rosenberg Rezső, Morandini Román, Debics János és Kipke István uraknak e helyről is az egyesület legmélyebb köszönetét tolmácsolni. Alapszabályaink értelmében a pártoló-tagok 3 éves kötelezettsége 1891. dec. 31. ével megszűnt, e végből a választmány kebeléből pártoló-tagokat gyűjtő bizottságot küldött ki, a kiknek fáradozásai folytán a pártoló-tagok száma a következő 3 évre 84-re szaporodott fel. — Az egylet vagyona késpzomben 94320 frt lettár szerint 403375 frt, a segélyző egyletnek a takarékpénztárba elhelyezett vagyona 24396 frt. Tudomásul vétetett.

2. Parancsnok jelenti: Egyletünk az 1890. év végével 39 tagból állott; 1891. év folyamán belépett 10 tag, évközben kilépett kettő, kizárattott egy, eltávoztott kettő tehát a tényleges létszám 44. A rendfentartó osztálynak 12 tagja van. A múlt évben belépett: Bohin János, Bujanics Sándor, Blau Samu, Ditrich János, Dörner József, Horváth György, Hoffmann Ignác, Kipke István, Löbl Lipót és Vaszary Gyula. Kilépett: Czeizek József és Vaszary Gyula. Kizárattott Miklancz Ferenc. Eltávoztott Köfner József és Sztérbáth Antal. Tartott 11 gyakorlatot, 3 közgyűlést, 2 választmányi és 2 segély egyleti ülést. — Tüzeset 3 fordulót. 1891. szept. 6-án az új mászóház ünnepélyes átadása alkalmával Czvetkovics Antal, Marinovics János, Partics Lajos, Vrbnyák György és Baranics Antal tüzoltók mint 10 éves működő-tagok a szolgálati érdemmel lőnek feldisztatva. — Egyletünk testületileg vett részt Alsó-Lendván a tüzoltó-

egyletnek jun. 14-én tartott ünnepélyén és 6 tagja képviselte az egyletet Sopronban az 1891. aug. 16. és 17. napján tartott országos tüzoltó-szövetség X. közgyűlésén. Az 5000 örséget 1891. decz. 31. én tartá, melyen résztvett az összes tisztikar. Tudomásul vétetett.

A számadások felülvizsgálására kiküldött bizottság jelenti, hogy a számadásokat rendben és helyesen kezelték találta s indítványozza a pénztárnoknak a felmentvényt megadni. Elnök bemutatja az évi zárszámadást.

Bevétel: Pénztári maradvány 1890. évről 81137, Csáktornyai takarékpénztártól 5000, Muraközi takarékpénztártól 4000, Tánczmúltság jövedelme 3783, Gróf Festich Jenő urtól 2500, Eladott tömlőktől 3000, Csáktornya mezővárosától 12000, Tagsági díjak 5400, Különfélék 1000, összesen 117820.

Kiadás: Szaklapokra 1282, Tűzkár elleni biztosítás 646, Egyleti szolga fizetésére 12000, Utalvány mellett 890, Különféle számlákra 12884, Takarékpénztárban készpénz 90118, összesen 117820.

Tudomásul véve Deák József pénztáros urnak a közgyűlés köszönetét szavaz.

4. Parancsnokság bemutatja a segélyegylet felülvizgált számadásait, mely szerint a segély egylet vagyona 24396 frtot tesz. Örvedetes tudomásul szolgál.

5. Elnök bemutatja az egyleti vagyonról felvett leltárt 403375 frt értékben. Egy példány Debics János szertárosnak átadtni s egy példány az irattárba helyzetetni rendeltetik.

6. Az alapszabályok értelmében az eddigi tisztviselők működésének ideje a mai közgyűléssel lejárt, elnök ugy a maga mint tisztársai nevében a közgyűlésnek bizalmáért köszönetet szavaz, viselt hivataláról lemond és kéri a közgyűlést az új választás elrendelésére.

A közgyűlés Molnár József pártoló tag urat korelnöknek fölkérvén, a tisztikar egyhangú választás után a következőleg alakult meg:

Elnök Sárosi László, alelnök Morandini Bálint, jegyző Alszeghy Alajos, II. jegyző Krampacs József, pénztáros Deák József, orvos Dr Schwarz Albert, főparancsnok Szeiverth Antal, tüzrendőrpáncsnok Morandini Bálint, — tüzrendőrpáncsnok Wollák Rezső, — mászószakasparancsnok Masztnak József, szivattyuszakasparancsnok Novák Ferencz, I. szertáros Pruszácz Alajos, szertáros Debics János, szakaszvezetők: Zrinyi János, Matánovics Péter és Klein Mór. Segély-egyleti pénztáros Godina Miklós.

Választmányi tagok: Todor József, Ziegler Kálmán, Rosenberg Lajos, Pálya Mihály, Hirschmann Leo, Bencsák Ferencz, Hanzsel József, Masztnak József, Godina Miklós, Krampacs József, Ditrich János, Klein Mór.

7. Elnök bemutatja az 1892 évre felvett következő költségvetést:

Bevétel: Pénztári készlet 1891. évről 94320, Csáktornya mezővárosától 12000, 84 pártoló-tagtól 16800, összesen 123120.

Kiadás: Egyleti szolga fizetése 12000, Tagsági-díj Bpest és Zegerszeg 610, Tűzkár elleni biztosítás 646, Működő-tagok ruházata 40000, Két szaklapra 610, Beszerzendő tömlőkre 6000, Szolgálati érmekre 6000, Különféle kiadásokra 10000, Az egylet képviselőjének hiv. utazásra 2000, Várható pénzmaradvány 45254, összesen 123120. Elfogadlatott.

8. A régi loden-kabátokra vonatkozólag a beadott indítvány alapján határozatott, hogy az időről időre kisorsolt loden kabátok szegény, de szorgalmas elemi iskolai tanulóknak adományoztatnak.

9. Elnök fölhívja a közgyűlést, vajlon akare a f. évben táncvigalmat rendezni? A közgyűlés a táncvigalom megtartását határozta febr. 6-án s a rendező bizottságba beválasztotta Sárosi alelnöke alatt Szeiverth, Deák, Krampacs, Hirschmann Leo, Masztnak, Hanzsel, Adelmann, Ditrich, Löbl, Frász, Novák László, Pulai, Bohin, Bors és Novák Ferencz tag urakat.

De hát, Balambér úr tervez, Feri végez! Csoragi Balambér látta hogyan dől romba terve: Feri nem tanult. Annál többet mulatgatott, a homöopathiának egy szabályát gyakorolva csak: hol sok a vér, ki kell folytatni a felesleget, ezt is Balambér úr erszényére vonatkoztatva addig-addig, míg végre a túrelmes homöopatha megszaktotta a barátságot és Ferit eltiltotta házától örökre. — A gyermekek, kik kis korukban együtt játszottak, együtt futkároztak a virágos kert csergő utain, később együtt enyelegtek, együtt terveztek, ők érezték legjobban a fiatal keserűséget, mit nem enyhíthettek a lopva váltott levelek.

S Most ez a kitiltott fiú s a kedves játszóárs azt írja. előli magát.

Mély csend hallgatott, miután Balambér ur elolvasta a levelet, csak Jolánka sírása hallatszott.

Terrington ez a fiú, ez a fiú! — dörmögte magában Csoragi Balambér. Amilyen hóborító, meg is teszi, amit ígér. — És gyógyíthatatlan betegségben! Hm, hm! — Rosz fiú volt, nagyon rosz, legszebb terveimet könnyelműen döntötte meg. — Eh, megírtént, elveszett benne a homöopatha, de élni kell az utolsó Csoroginak. Meg kell menteni, ha lehet!

Még az nap délután könnyű kocsii repítette őket Feri pusztája felé.

A hosszú jegenyesor végén virágoskertbe foglalva állott a hófehér ispáni lak. Zöld szalusi abjakait szépségesen fogta körül a lombos vonyige, tisztá, barátságos volt az egész ház. Hogy lehet a lakója rosz ember! A kert mögött cseleklakások, udvarukból futkározó, barna, pufof arcu gyermekek üde nevetése hallik. A ut porában csipegve furdó pipikék, a levegőben akácok s hársak illata.

Szomorúságnak, gyanúnak semmi jele. Csak a folyosóhoz érve hallottak keserves sírást, s ajgatást, benn a konyhában pedig valóságos

könyveredőben találtak a vén gazdasszonyt. — Balambér ur komoran lépett hozzá, míg Jolánka arcán könyvesem fényesedett.

— Hol van az ispán ur, öreg? — szölt végre Csoragi Balambér.

— Ki...in van...an a föl...öl...dö...n — Jajajaja! jajajaja!

— Már el'emették?! — kérdezte Balambér ur remegve, dobogó szívvel.

— Eltemették, elásták, elásták — bögi a vén vémer. — Jajajaja! Jajajaja!

— Kóvér volt? — Miféle betegsége lehetett mégis! morfondirozott Balambér ur.

— Felfújodott instálom, felfújodott... kihuzták a czigányok a kertek alá... Jajajaja! Jajajaja!

— Az ördög vigye az ártányát, na — kiáltott rá a haragos Balambér. Hol van az ispán, arra feleljen ven csont?

— Az ispán ur instálom kinn van a répa-földön.

— Kinn van a répa-földön, nem temették el, nem halt meg, él!

Jolánka örömtől ittasan kiáltott fel: él, él!

Nemsokára megkönnyebbülten egy karosszék puha párnái közé merült el. Balambér ur — Jolánka kíváncsián nézett meg mindent a hüvös, otthonias szobában.

Az emder kezét lelke vezeti, mikor otthonát rendezi. — Az íróasztalon darab papíroson a keze írása. Hideg számhalmaz. mégis olyan barátságos, bizalmas. Az asztal felett a falon Jolánka arc-képe mosolyog, felette Balambér ur marczona ábrázajja néz mereven, komolyan. A fiatal ispán egész rokonsága. A szoba berendezése csupa szelídség, izlés, komolyság!

Egy szó sem hangzott el ajkairól. Egy-egy mosoly, kíváncsi tekintet, méla pillantás, az engesztelődés szelíd vonása, mint a gondolatok délibábjai játszottak a két vendég arczán. A mély csendben egyszerre csak peragni kezd az óra gépezete s kimért csengő ütésekkal jelentette az idő folyását. Kün a kapualjban lopatkozó snopora csattogása hangzott. Balambér ur izgatottan ugrott fel székeréről s Jolánkát betusakolta a szomszéd szobába. A várakozás felhevült percei közt lépett be a szobába Feri. Növése szikár lenyű, szép férfias arczán az egészség pirossága, egész testén erő, tekintetében szelídség, barátság. Igazi Csoragi!

— Balambér bátyám, édes bátyám! — Köszönöm, köszönöm, hogy eljött, nem feledem el soha életemben!

Balambér ur hidegen állt s akárcsak egy elhízott szerzetes barát otromba törzset ölelte volna át az érkező fiatal ember.

— Soha életemben?! — Hát te ezerint még élni akarsz továbbra is?

— Hát kinek volna kedve meghalni, persze, hogy élni akarok, sokáig, nagyon sokáig...

— Tehát nincs is gyógyíthatlan betegséged!

— Hogy volna, dehogyan! — Azaz hogy — mégis, — ugy van, biza ugyan.

Balambér ur még mindig olyan volt, mint egy hóember. Hirtelen átvilantak eszén a gyógyíthatlan betegségek ismeretes simptomái s szinte rettegett ha rágondolt, hogy most talán még újabb adatok öllenek elébe. Vigyázva kérdezősködött.

— És miféle természetű a te gyógyíthatlan betegséged?

— Egyedül csak Balambér bátyám gyógyíthat ki belőle!

10. Jelen jegyzőkönyv hitelesítésére Molnár József és Neumann Vilmos tag urak lettek kiküldve. Km. Alszegey Alajos jegyző. Sárosi László elnök. Hitelesítjük: Molnár József, Neumann Vilmos.

Különfélék.

— **Br Szucsicska Mátván** Zalavármegye kir. tanfelügyelője e hó 19-én Csáktornyára érkezett, ahol a magyaryelv tanításában kiváló sikert felmutató két tanítónak, u. m. Szinkovits Ferencnek 40 frt. és Molnár Mária óvónőnek 30 frt. jutalmat személyesen adta át, valamint a gyakorló iskolai szorgalmat tanulók között 4 frtot osztott ki. — E hó 20-án megfogatta az álltanítóképezde összes évfolyamait és meghallgatta az előadásokat. Ugyanaznap elnököt a képezde igazgatótanácsának ülésén. Kir. tanfelügyelő 21-én a déli vonattal utazott Perlakra s másnap Mura-Egyházra, ahol vizsgálatot teljesített.

— **Adomány.** Ö Felsége mura csányi önk. tűzoltó-egylet részére 50 frtot kegyeskedett adományozni.

— **A perlaki önk. Tűzoltó egylet** a városi vendéglő nagytermében 1892. febr. 7-én saját pénztára javára tombolával és szekőrtött zártkörű táncmulatságot rendez. Kezdeté este 8 órakor. Beléptidj: 50 kr. Az egyletnak — egyenruhában megjelenő tagjai belépti díjat nem fizetnek. Feltűzések közötti fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

— **Képviselő-választási mozgalmak.** Csáktornyán e hó 20-án d. u. pártkülönbreg nélküli népes értekezlet tartott a Hattuy vendéglő nagytermében. Az értekezlet Zakál Henrik elnök nyitotta meg. A kerület volt képviselőjének Királyi Pálnak be számolója felolvastatván, Ziegler Kálmán szép beszédben újra ajánlotta Királyi Pált, a kerület eddigi, köztiszteletben és szeretetben álló képviselőjét. Az értekezlet általános lelkesedéssel kikiáltotta Királyi Pált

— A homöopathával mindenesetre sokat tehetek. De kérdés hogy van-e mégis reá orvos-ságom.

— Hogy ne volna! — A legédesebb orvos-ság a világon!

— Fűrcsa s te már az orvos-ágot is ismered. Azt mondd edes...

— Ismerem, edes. kimondhatlan edes! — Balambér bátyám, edes bátyám. Jolánka kicsike kezétől meggyógyulok!

Balambér ur arcaán hirtelen, mint a jö katonák, rendbe sorakoztak a ránczok, mosolyra vonódott ajka.

— Te fiu, te imposztor, hát te szeretted Jolánkát, az én Jolánkámot?!

— Végtelenül!

— Végtelenül?! — Jó, jó, de mit szöl hozzá Jolánka. Jolánka, gyere csak elő edes leányom!

— Az ajtó kitarul. Feri! Jolánka! — Edes atyám! Balambér bátyám! — hangzik egymásután a tuláradt szív raphsodikus, bájos beszéde.

— Balambér bátyám, mondja rá az igent!

— A nemet imposztor, azért hogy bolondá tettél ősz bátyádat. Hát ezt érdemeltem tőled, ki felneveltelek, tanítottalálk. fizetnem érted? Ezzel fizetsz most! Gyászkeretü levél hazug tartalmával utasásra bolondított vén bátyádat. — Illik ez, igazság ez, tisztelet ez, becsület ez, szeretet ez...

— Edes atyám, kedves edes atyám! Bocssás meg! Hiszen látod egyszerűen két gyógyíthatlan betegét gyógyítottál meg.

Bellosics Bálint

képviselőjelöltjének s öt határozatáról stír gőnyileg értesítette.

— **Meghívó.** A Muraközi Tiszti Önszövetkezet f. é. január hó 24-én, vasárnap, d. u. 4 órakor, az elemi iskola helyiségében évi rendes közgyűlést tartja, melyre tagjai ez úton is tisztelettel meghívotnak. Csáktornya, 1892. január hó 18-án Alszegey Alajos elnök. Tárgeozat: 1. Az elnök jelentése; 2. A számvizsg. bizottság jelentése; 3. A zárszámadás s a mérleg bemutatásra; 4. A számvizsg. bizottság megválasztása; 5. Indítványok.

Megytak területén levő 9 választókerületben egy napon, az illető választókerületek székhelyén megejtendő s a helyi óra szerint reggeli 8 órakor megnyitandó képviselőválasztásokra határnapul január hó 28-ika tüzetelt ki s a választási és szavazatszedő küldöttségi elnökök, jegyzők és helyettes jegyzők vidékünk választókerületeiben a következők: A csáktornyai választókerületben: Molnár Elek vál. elnök, Alszegey Alajos jegyző, Sárosi László szav. küld. elnök, Kornfeind Nándor jegyző Peczek György, Tóth István h. elnökök; Wollák Rezső, Vizmathy Sándor h. jegyzők.

— A z alsó-lendvai választókerületben: Isó Ferenc vál. elnök, Kiss Dénes jegyző; Kiss Pál szav. küld. elnök, dr. Józsa Fábrián jegyző; Varga Boldizsár, Lendvay Mátyás h. elnökök; Pataky Kálmán, Ehrenreich Nándor h. jegyzők.

— A letenyei választókerületben: Ifj. Tamás Ádám vál. elnök, Békessy Rezső jegyző; Gadó Mátyás szav. küld. elnök, Fülöp József jegyző; Laskovics Ferenc, Málics János h. elnökök, Szemző Gyula, Pichler Imre h. jegyző. — A választási elnököt akadályoztatása esetén a csáktornyaiban Sárosi László, az alsó-lendvaiban Kiss Pál, a letenyeiben Gadó Mátyás szav. küld. elnökök helyettesítik. A választási törvény értelmében a választási elnökök bizatnak meg azzal, hogy a küldöttségnek melléjük választott összes rendes és helyettes tagjait a választási eljárás megindítása előtt felelősséget, azok előtt pedig maguk is a törvényserü esküt letegyék s arról felveendő esküteléti jegyzőkönyvet a központi választmányhoz bemutatassák.

— **Bakró** Bachrach Sgrfid a Hirschmann czég könyvelője ma d. u. 1 órakor vezeti Szombathelyen oltárhoz Fejgelstök Eriederika kisasszonyt.

— **Haldózás.** Paduciczky Lajos nyugalmomba vonult fővadász életének 63-ik, boldog házasságának 36 ik évében a halotti szentségek ájtatos felvétele után 1892 évi január 13-án Mikófalván elhunyt. Áldás és béke hamvai fölött!

— **Köztér** intelligenciája a szegény sorsu tanulóknak felruházására 1892. január hó 23-án a kottori nagyvendéglő termében zárt körű táncvigalmat rendez. A rendező bizottság tagjai: Kollay Rókus, r. b. elnök Ft. Vogrin János, r. b. elnök Spiegl József, r. b. pénztárnok. Pollák Ignác, r. b. ellenör Berger Manó, Gránicz Károly, Kele György, Pataky Victor, Pollák Henrik, Pollák Hermán, Rozsai Lajos, Sáfán János, Steinauer József. Szalay Géza.

— **A kereskedelmi ifjak önk. egylete** folyó hó 17-én délután 3 órakor a „Hattyu“ vendéglő nagytermében tartotta alakuló közgyűlését. — Reiser Zsigmond korelnök a közgyűlést megnyitván, üdvözli a jelenlévőket és a jegyzőkönyv vezetésére Kohn Vilmos korjegyzőt kéri fel. Az alakuló bizottság által kidolgozott alapszabályok elfogadtattak és az egylet megalakultának nyilvánítottak. — Megválasztattak: Elnökké Hirschmann Leo, alelnökké: Gráner

Miksa, titkárrá Kohn Vilmos, pénztárnokká Pollák Bernát, háznagygyá Reiser Zsig. Választmányi tagokká: Hirschmann Henrik, ifj. Neumann Mór, Zrínyi Győző és Wetendorfer Bertalan urak, póttagokká Pollák Samu és Hochsinger Gyula. — A közgyűlés után a választmány tartott ülést, melyen az előleges költségvetés, mely az egybe-hivandó rendkívüli közgyűlésnek fog elfogadás végett bemutatattani, összeállítottat és konstatáltatott, hogy az egylet fennállásá biztosítva van — A választmány már a berendezés beszerzéséről gondokodik és remélhető hogy a nemes czélu egylet igen rövid idő mulva már működését, melyet előre lathatolag siker fog koronázni, meg is kezdi. — Az alapszabályok értelmében a tagok felvétele az elnökséghez intézett írásbeli bejelentés alapján, a választmány által történik, mi is a belépni szándékozóknak tudtukra adatik, R

— **Getrés** Mult vasárnap éjél álkulcsokkal behatoltak a mura sz. mártóni pósthivatal helyiségébe s onnan 190 frt készpénzt elloptak.

— **Athelyesések** Sörös József szabadtikai kir. posta és táviratiazat ugyanezen minőségben a csáktornyai kir. posta-és távirad hivatalhoz helyeztetett át. — Ugyancsak a helybeli posta-és távirad hivataltól Fölker Mátyás altiszt N. Kanizsára, Meszárics János pedig Dombóvárra helyezteték át.

— **A mura-krályi önk. tűzoltó-egylet** saját pénztára javára táncmulatságot rendez a Czár János-féle vendéglőben febr. 1-én. Belépti díj 50 kr. Egyenruhában megjelenő tűzoltók felét fizetik. Felüfizetések közönnel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté fél 8 órakor, este.

— **A z alsó-lendvai iparos ifjuság** a Nebauer András féle vendéglőben febr. 14-én táncvigalmat rendez. Belépti díj 40 kr. családjegy 1 frt. Kezdeté este 7 órakor.

— **Hai hírek** Károly Salvator főherczeg, e hó 18-án influenzában meghalt. — Stefánia özv. trónörökösneől az a hír, hogy Braganza Miguel herczeg menyasszonya. — Vaszary Kolozs herczegprimás csak a hó elején vonul be székhelyére s így tünnepélyes fogadtatása is csak február hóban történhetik meg. — Az elkeresztelésék ügyében néhány nap mulva fontos nyilatkozatot fognak publikálni. A herczegprimás már megkapta Rómából az elkeresztelés ügyének elintézésére vonatkozó pápai határozatot. Az új primásnak állítólag sikerült oly módot találnia, mely úgy a magyar kormány, mint a Vatikán érdekeit teljesen kielégitené.

— **Bubics Zsigmond**, kassai püspök az újv alkamából pásztorlevelet intézett egyházmegyéje papságához a magyaryelv terjesztése ügyében. — A képviselőválasztások tudvalevőleg e hó 28-án kezdődnek. A központi választmányok eddig több mint kétszáz kerületben az első napra tüzték ki a választásokat úgy, hogy a képviselőház tagjainak több mint felével már a választások első napján fognak megismerkedni.

— **Fillozera** Zalavármegye Muraköz Vik hegykerületi Lapáthegy, Kerekhegy, Kedveshegy, Bányashegy és Ferencshegy, a VI-ik hegykerületi Györgyhegy, Göröghegy, Felsővéghegy és Várhegy, valamint Gyömölcshegy és Stridó községek szőlőiben a fillokszera jelenléte megállapítottat, nevezett községek határa zár alá helyeztetett.

FELELŐS SZERKESZTŐ
MARGITAI JOZSEF

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vorom. — Sve pošiljke tične se zadržavaju u vinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozeфа urednika vu Cakovec.

Isdateljstvo:

Kajžara Fischer Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplata čina je:

Na celo leto . . . . 4 tlt
Na pol leta . . . . 2 tlt
Na četvert leta . . . 1 tlt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

na horvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.

Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Cakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Od blaznosti greha.

Piše: Ivan Stingly.

Vsi sv. navučitelji jednako vuče, i vu govorenju slohni jesu, da gosp. Bog je dal človeku jezik i dar govorenja, koga dara nijednomu drugomu stvorjenju nije dal: i to osebujnem načinom sbog toga zroka, da bi najmre človek svojem jezikom stvoritelja svojega hvalil, dičil i molil, zahvalnoga se izkazajuć za tulike dare, miloće i dobroćinenja s koje mi ga neprestaje na deljevati: Od kud mudri Lactantius Firmianus veli, želele morebiti znati o ljudi zakaj je gosp. Bog stvoril človeka? poslušajte ja vam povem, kaktigoder za človeka, ili za ves narod gosp. Bog stvoril je ov svet zvešmi stvarimi, tak je človeka stvoril za sebe ili sbog sebe, da bi najmre človek razmišljavał skrovnosti, lastovitosti, lepotu i dobrotu božansku, i njemu samomu je dopušćeno govoriti sbog toga, da bi od Boga govoril i lastovitosti njegove tolmačil.

Mudri Aristoteles nam pak potvrđuje govoreć, da nijedna stvar neima jezika za govorenje, nego sam človek; i to zato, da bi svojem jezikom Boga hvalil. Nut kak jati poganini spoznavaju i valuju to istinu, da je najmre gosp. Bog zato človeku dal dar govorenja, da bi najmre njega svojem

jezikom častil i zahvalnoga se ikazuval. Ter vendar koliko njih dandanas vu rasvetljem vremenu koji se neizkazuju s načinom proti dobromu Bogu svojemu. nego pa'e nezgovornu nezahvalnost njemu izkazaju, njega psaneć i proti njemu blazneć, kaj nijedna nema stvar nećini, ar sve poleg svoje mogućnosti terai se stvoritelja svojega hvaliti.

Prvo nego potnem od greha blaznosti, potrebno je znati, kaj je blaznost? Blaznost nikaj ni drugo, nego oduzetje koje dobrote i hva'e ili časti, koja su samo Bogu lastovita i dostojna, kakti na pe'du, da bi gdo rekel da gosp. Bog ni sveh stvarih stvoril; da on nezna svega kaj se na ovom svetu čini; da on nemore na sve stvari skrb imeti, da bi je providaval s hranom i ostalemi potrebami; da Bog nećini pravu, dajuć nebesjem sve sreće, a nekojem sve nesreće itd.

Blaznost je, kada se od Boga kaj govori, kaj se njemu nepristoji, kak su govorili negda Pogani imajući krivoga Boga.

Dandanas ljudi pak jošće gorje blazne proti Bogu od isteh poganov, ar pogani zovu ga vragometnjakom, a vezdašnji koji niču pogani, zovu ga vragom, ar kada vte onomu človeku vražja prava; oni nemi stvari vrag te je stvoril; onomu deždju, vrag te toliko daje; kaj drugo govore, nego da Bog je vrag, buduć da gosp. Bog

človeku dušu daje, kakti tulikaj zlo i dobro vreme i sve stvari stvarja, more li se pak kaj koršeg od Boga i Bogu reći, nego kada človek vragu prispodoblja?

Drugo: kada se njemu oduzimlje onu, kaj se njemu pristo i dostoji, kakti reći da on ni vsamogućen, pravićen, da on nećuje, nevidi, ni nezna sva koja se na ovom svetu govore, čine, ali misle od ljudi, kak je negda Jenakerib kralj Aprianski govoril blazneć proti vsamogućnosti božje:

Nemore toga Bog vas Izraelski vućiniti, da bi vas oslobodil iz ruk mojih. Tretić, kada se daje stvorjenjam ona čast, koja se samoga Boga dostoji; kakti reći da vrag već zna i more, nego Bog, kak vnogi vu betegu imaju navadu govoriti, pomoz mi vrag, da mi nemore ali ne'e Bog.

Da coperniki i vragi mogu mirakule činiti, da znaju priduča dugovanja i pripćenja povedati, kak su negda sveteć božji znali i vnoge druge ovem spodobne blaznosti, vnogo vekće govore proti gosp. Bogu i svetcem božjem sadašnjega vremena ljudi, nego su pogani govorili i govore.

Ov anda greh blaznosti je vekći od sveh drugih grēhov kak je ostavil zapisano sv. Hieronimus (S Hieronijm in e 27. I Saice) Nikaj ne strašnećega od blazno-

ZABAVA.

Mertučljivost.

V.

(Dalje.)

Eto to je sve! Rekel je oberlajtnant. Gdo hoće da bude trezen, tomu te regule nebudu teške.

Društvo je mućalo mramorkom . . . Kirurg se prvi oglašil, ter je zamolil za kratko razjasenje.

Kak glas, ono, da se nesme žganicu piti . . . Do bessa, mene žganica još najviše t država.

Žganica se nesme piti niti vu krēmi, niti vu stacunu . . . Raztolnačil je oberlajtnant.

Ali domaj?

No to slobodno, ali malo, vrlo malo, raztolnačeval je oberlajtnant; ar ako se gdo i domaj pijuć zopije, on bude onda kaštigavan.

Onda je vu redu, kaj slobodno domaj pijem! Rekel je kirurg.

Žganicu i vino? Pital je vezda navučitelj, koji nije ljubil žganicu tak kak kirurg i konduker.

To je vse jedno, ali spametjum! Odgovoril je oberlajtnant. Anda, gospoda, jeli pri voljujete na ove regule?

Pristajemo, privoljujemo! Rekli su kirurg i navučitelj: kondukeru nije nigdo niti pital; kam drugi, tam mora i on.

Onda molim, rekel je oberlajtnant, -- da se gospoda potruće zutra vu jutro do mene, da podpišu te regule . . . Ja sam stari soldat i želim, da bude red vu vsem. Podpis veže vsakoga pošćenoga čovēka.

A gde nam je prezeš? Zapital je na jenkrat navučitelj.

Ali si bedak, moj navučitelj! Ocćiril se na njega kirurg. — To se zna, da nam bude prezeš gospon oberlajtnant, koj je to društvo zasnoval. Kaj ni daje tak? Zapital je kirurg oberlajtnanta.

Zakaj ne, kad Vi želite. Hvala Vam gospoda! Samo Vas molim, da me slušate, ar prez discipline nega nikaj. Ja i kirurg, kakti bivši soldati, to najbolje znamo. Kaj ni gospon kirurg?

Istina je, disciplina mora biti. Potvrđil je kirurg, silno se napuhavajuć, akoprem i Bog zna, da nije nigdar poželil discipline zaradi pila.

To društvo, vzal je opeť reć oberlajtnant, — koje smo dnes stvorili, treba da ima i svoje ime. Ja predlažem, da se zove „Temperanza“.

Kaj je to? Zapitali su ostali vu jeden glas.

To je talijanska reć i znamenje „mertučljivost“. Raztolnačil je oberlajtnant, koj

je bivši duće vremena na vojnah vu Italiji, prilićno dobro govoril talijanski.

A zakaj da imamo talijansko ime? Zapital je navučitelj.

Zato, da vsaki nebude razmel! Olgovoril je oberlajtnant. Zakaj bi vsaka suska odmah pogonula, od bessa se dela?

Pravo je, previdel je vezda kirurg, a to se samo nas dotiče.

Tak je! Javil se i konduker, koj se je najmenje brinul za to novo društvo i njegove regule.

Molim, zarital je iz nova navučitelj, kak se bude zvalo to društvo.

Temperanza! Zitulil mu je kirurg vu vuh, da se je nebogi i onak preko mere nervozni navučitelj ves stepel.

Anda stvar je gotova. Osnova, koju je oberlajtnant zdavnja vre razmišljal i studiral, počela je vezda stupati vu život.

Raneše nego navadno razišti su se gosti iz gospodske hiže, ar je tak šolel njihov prezeš, a oni su se prez prigovora pokorili.

Danes su otišli dimo vnogo trezneći nego navadno, akoprem bi mogli piti, koliko njim bi bilo volje. Na jedinom kondukeru nije se opazila nikakva razlika. On je navēk jednako izgledal, jeli je bil trezeu, ili pijan.

Anda: živila Temperanza!

sti, ar avaki greh blaznosti prispodoblen je v nego menši i lehkeši. Tomu pak zrok je ov, da najmre greh tulko je vekši, kuliko je vekaš persona, proti koji se čini, vekše persone pak ni na nebu nit na zemlji od gosp. Boga.

Anda koj proti gosp. Bogu blazni, najvekši greh čini. Istina je da se gosp. Bog s neizbrojenimi grehi bantuje, s kojemi se človek ne bantuje, kak je zmed ostaleh osebujuh grehov heretikanstvo, poganištvo, ali joče i od ovah grehov vekši greh je blaznost.

Heretniki govore onak od Boga, kak pravo stimaju i veruju, akoprem vu veru vanju faliju; ali blaznik govori od Boga ona, koja zna da nizu istinska, niti dopušćena govoriiti.

Zatem, drugi zrok budi mi dopušćeno napravo donesti, da najmre stem vekši je greh i vekše kaštige vreden, kada se nazoti i brez zroka čini; kaj se pak mora vučiniti, kaj nebi videl on Bog, pred očmi kojega včre jesu odkrita i odprta, niti ni stvari koje bi on nevidel.

Anda kada gdo blazni, on nazo i kraja nebeskoga p'ani. — Kakov pak zrok ima proti njemu gdo blazniti, ali kakovu boleščicu vu blaznenju čuti? Za dobro znam, da ako človek zagreši s gizdosjtum, zrok tomu je ono naturalesko hlepenje na časti i cifrašte, oprave.

Ako zagreši vu nečistom poželenju, ili de u, ima i čuti onu nasladnost telovnu. Ako zagreši vu pijanstvu ili lakomnosti, te'o si nahrani vina i jestvina se vužija.

Ako zagreši vu skuposti i nemilosrdnosti, proti ubogam, ima svoje veselje, vu spravljanju blaga i tako rekuć od svih grehov, da najmre svaki ima svoj zrok; ali b'aznost neima nikakvoga najmenšega zroka, niti izpričanja nego biva iz same ludobe; ar kakti voda neima nikakve duhe amahe, nit topline naturaleske, i kaj vodu pije, drugo s' sujom nikaj nepomore nego to tuliko, da si žuju vgas.

Ravno tak blazniki iz svojeh blaznostih nikakve hasne, pomoći, niti veselja ili

nasladnosti neapoznavaju, kak drugi gršniki iz svojeh grehov, nego to tuliko da srditost proti gosp. Bogu ugašuju.

Nadaje, da ov greh blaznosti s medju svih grehov je najveksi, i gosp. Bogu najodurnije, to se spoznati mora iz nakajenja.

Ar jeden pijanec, skupec i ostali grešniki kada s ovakvemi grehi greše, neimaju hotenja, niti odp toga nakajenja gos. Boga zbantovati, nego samo žele užiti one telovne nasladnosti, onoga dobroga vina itd pače želeli bi ono pijanstvo i ostali grehi nebi bili grehi.

On pak, koj proti gospodinu Bogu blazni, on odprto kani, i volju ima ne samo Boga psaniti, nego pače i nad Bogom se fantiti, da bi mu moguće bilo kaj se o i jednoga drugoga grešnika reći nemore.

Neбудem se nikaj progovarjal, nego jednom peldum na nespametno izpričanje odgovarjam ovak:

Da bi vi doznali, da se je koj tat navadil pohadjati vaše kleti vina kraet, ili vu vaše hambare žitka merit brez mere, vaše močnje vu škrinjah izpraznuvat, nebi li vi s jakemi klučenicami i lokotmi bolje zapirali i čuvali vaše blago? i na tata marljivo pazili? Ter gdo bi vu tom dvojiti mogel?

Oh hvala Bogu: vezda velim ja ovak na moj cil: Znaš ti da ona navada blazniti proti gosp. Bogu, tebi krađe milošću božju i kinče nebeske.

KAJ JE NOVOGA ?

— Prosimo poštuване naše predplatnike, naj nam na početku prvoga feriala predplatne zaostatke po pošti pošleju i predplate za novi ferial ponoviju. Cena naših novin je: Za jeden ferial 1 frt, za pol ljeta 2 frt

Pomor vu austrijskom vojnom častničtvu.

Glasom izvešća vojnih oblastih vumrlo je prešetnoga ljeta vu ces i kralj. vojski 667 vsake fale soldackih oficrah i službenikah. Od tih je bilo 164 oficira vu aktivnoj službi, a 502 vu penziji. Po činu vumrlo je: Feldajgmajster aktivni 1 (penzionirani 1), — general konjaničtva — (penzionirani 1), — podmaršalah — (penzioniranih 11), — general majoran 2 (penzioniranih 19), — obersterov 6 (penzioniranih 31), — oberstajtnantov 2 (penzioniranih 21), — majorah 9 (penzioniranih 76) — kapetanah 44 (penzioniranih 162), — oberlajtnantov 31 (penzioniranih 47), lajtnantov 17 (penzioniranih 36), — oficirskih zaměnikah 6 — doktorov 9 (penzioniranih 33), — auditorah 5 (penzioniranih 6), — redovnikov 2 (penzioniranih 3), — činovnikah 28 (penzioniranih 53), — kuršmitov 2 (penzionirani 3)

Katastrofa na morju.

Zaradi strahovite bure, koja je ovih dnevoj, bėsnila poleg braziljanske obale, propalo je 20 brodov (damsifov), med njimi 10 brodov zerseni ljudmi.

Kradljivec poštar.

Iz Kremša javljaju, da je poštar vu Svarcenau Fridrih Springer, koji je prigodom zadajih vojničkih včbah dobil pruski krunski red 4. razreda, proneveril do 4000 for. poštarških penez, i zato je zaprt.

Izniknul grof.

Iz Požuna pišu: K ovdešnjoj policiji došla je včera iz Kromjeriža grofica Marija Arz, ter je prijavila, da je njezin tovaruš grof Ivan Arz, sedmoga januara iz Beča odputoval vu Genserndorf, gde je kupl putnu kartu za Magjareku — vu koje mesto, toga nije mogla doznati Od onoga dneva grof je izniknul — nestalo ga. Misli se, da je grof vmorjen, ar je imal pri sebi vnego penez.

VI.

Zutrađan za rana našli su s kotrigrinovoga društva skupa pri svojem prezešu, gde su podpisali svoje regule, koje je prezeš pazljivo spravil vu ormarček, gde je čuval svoje dekrete i druga znamenita pisma.

A vezda, go, pada, rekel je oberlajtnant, hajdemo na spancir!

Kam? zapital je kirurg. Vu gorice. S onih visinah vuž vali budemo ljepi izgled na daleko i široko.

Ajđmo anda! Privolil je kirurg, komu nije bilo na pameti ljepi izgled, nego vnoge gostoljubive kleti i pivnice, koje su bilo vu goricaj.

I društvo „Temperanza“ spravilo se je šetat. Kada su mimo Natanovoga štacuna išli, stala je Natanova žena, omašna, nepočesana i nevmivena. Videća, da njezini vsak dašnji pivci p'ehadjaju mimo, a ni jeden se nenavrača vu šacun na šganicu i suhu slaninu, počela se je židovka dieć ti za gošpodom:

Gospod doktor, — gospod navučitelj, — gospod kondukter. — No kaj je to. — Kaj se nebudu gospoda navrnuli na kupičku šganicu?

Nemamo viemena! Doviknul je njoj kirurg dosta osorno.

Kad se povrneo! Odgovoril je uavu ditelj.

Nebute se nikaj navračali! Oceril se

na njega oberlajtnant. Kaj neznate, kaj regule kažeju?

Ja sam samo tek rekel. Zgovoril se je navučitelj.

Pazite se! Opomenul ga je oštro oberlajtnant i to mlado društvo gibalo se dalje proti goricam.

S lehkim koracanjem zđgavalo se je društvo na hrbet vinogori. Po toj stezi zepelo se društvo na vrhunce vinovne gorice, ter izašlo na put, koji je vodil čelim hrbtom gore med goricami.

Poleg puta stajale su drvene kleti, vu kojih su naši šetatelji videli ovdi, ondi vlastnika (gospodara) gor'cah, došivsega, da vidi, jeli je vse vu redu vu kleti, jeli je ne gde kakov kvar itd. Nekoji od njih pozvali su šetajuću se selsku gospodu, da se navrnuju malo vu klet na kupicu vina.

Hvala ljepa, kumek! Oigovoril je jedini oberlajtnant. Moramo se žuriti! Hvala Vam, kak da bi pil. Hajđmo, hajđmo gospoda, kaj ste stali?

Z'ovolno išli su za njim pajdaši.

Ljudi nam butu još zamerili. Rekel je kirurg, koji nije mogel zamu'ati svoju nezadovoljnost nad rešmi oberlajtnanta. Ti mužji nisu navčeni, da im se ovak odbijaju njihove ljubljene ponuče.

Nebudu nam nikaj zamerili! Vpućaval je oberlajtnant. Kad im čovek ljepo zahvali, kak smo i mi včinih, oni se nebudu ljutiti.

I društvo se je šetalo dalje po ljepih goricah, s koje je bil preijepi izgled vu ravnicu i gde je strujal čisti božji zrak, da ga je bilo milota dihati. Ali te prirodne stvari nisu nikoga od njih zanimale zvun oberlajtnanta, koji je pune dvě vure vodil kotrigrice svojega društva po goricah.

Meni je bog i bogme već dosta! Rekel je kirurg. Blo bi već vrme, da se povrneo dimo.

Eh dobro! za denes nek bude dosta! Rekel je oberlajtnant. Videli budete samo, s kakvim apetitom budete denes obelovali.

Obeda je treba istom prirediti! Vletal mu je vu rēć kirurg, koji si je navč sam kuha'. Bržolica, guljaš, teleći paprikaš, bila je više ljetah njegova hrana, koju si je on sam pripravjal.

Žurimo se anda! Komandiral je oberlajtnant, koji je junacki pred vsimi koracal.

Kirurg i navučitelj bili su već s'ti toga šetanji. Kak je bilo protuljetno vrme, postalo im i vruće od tak dugoga i oštroga hoda. Bili su oznojeni, vtudjeni, a vu želudcu čutili su takvu indispoziciju, da bi bili za kupicu vina, ili kupičku stare sljivovice čisti forint s drage volje aličvali, samo da bi im bilo odlehnulo.

Najteže činilo se je kondukteru. On je komaj noge vlekcal za sobom i vsaki čas se je popiknul. Žedjal je, kakti pes, ali ne za vodom, već za vinom i šganicom. Bilo mu je putem više put, kak da bi se moral na

Infinenca.

Kraljevsku hižu [familiju] englezku isnenadil je 14-ga januara težak zgbuček, koji s njom jednako teško čuti i doli čeli engleski narod. Najstareši sin prestolonasljednika (kronprinca), princa Alberta Waleškoga, vnuk kraljčin i prema tomu buduća nasljednik tronuša ter kralj, vojvoda Albert Viktor od Clarenca i Avondala, vumrl je vu jutro ob 9. vuri vu Sndrighamu pri Londonu. Pokojnik stal je vu crtvu svoje dobe, Osmega januara navršil je komaj 28 ljeta, a istom preč nekoliko tjedni zaručil se je s privoljenjem svojih roditeljah i kraljice Viktorije sa svojom rođakinjom Marijom Viktorijom princesom od Tecka. Čela britska država (orsag) spravljala je sjajne dare i poklone mladomu paru na dan njegovog včućanja (zđavanje), koje se je imalo 27. februara ovoga ljeta obaviti. Vezda su vsa ta ufandja razorena. Princ Albert Viktor rodil se je vu Fregmore Lodgeu kod Windsora 8. januara 1864. kao najstareši sin princa Walesa i tovarušice mu princeze Luise danske. Vu javnosti se nije princ do vezda iztical, no vsi, koji su ga poznali tvrde, da je b' neobično mil, prijazen i plemenit mladić. Vu vojski bil je major. Njegova zaručnica, princesa May, kak ju na kratkom zovu, dčvojka 25 ljet stara, kči je vojvode Würtemberžkoga, koji nosi tituluš vojvode od Tecka i kraljčine kuzine princeze Mary Adelaide. Mladi vojvoda istom je pred par dnevi od influence zbetažal, a kak je bil slaboga te'a, zgrabilo ga je i vužganje plućah, na kaj je i naglo podlegel. Njegovo nasljedno pravo na korunu prehadja na mlajšeg mu brate, princa Gjuru, rođenog 3. juniuša 1865. koji je takaj istom prebolel tifus. — Kardinali Manning i Simeoni su takaj vumrli od influence. Manning je bil kardinal nadbiskup westminsterski, a Simeoni

mestu zrušiti i poginuti. Skorum zaplaćenim licem klipsil je za svojimi pajdaši i ovde i onde javkal.

Napokon povrnuli su se vu selo, gde je opet trebalo poiti mimo Natanovog štaccuna. Konduker, nemoguć odoljeti silnoj želji za žg. nic. m, na koju je čelim putem mislil, zaletel se, da bu išel vu štaccun.

Stoj! Zagrmel je oberlajtnant zastavil je konduktera. — Paragraf 1. regulah! Kaj ste zaboravili?

Samo kupičku pro pana Boha! Molil je pročno konduker.

Nikaj, niti kapljicu! Napred! Zapovedal je tvrđoberlajtnant, i konduker drčučučil poput psa, suhlih vustah i slaboga želudca požuril se je, kaj je igda mogel vu svoj stan.

Stanaval je pri selskom kolaru Johanu, koj si je ve sel bil s familijom za obed, nise je moguć bil včekati konduktera, koji je pri njem bil na košti. Napokon evo ga! Bil je ves kakti zvun sebe. Kak je došel vu hižu, nije rekel niti jedne reči, već je po-grabil flašu s vinom i na jen dušak ju je izpil.

„Aha! Odehnu! si je i dva i tri put. To je godilo! — Prokleta šetanje, a vezda mi dajte jesti! — — — — —“

(Drugiput dalje).

Priredil:

Glád Ferencz.

bil je kardinal — prefekt de propaganda fide vu Rimu. Henry Eivard Manning, nadbiskup vu Westminsteru i primas katoličanske cirkve vu Englezkoj, rodil se je 15. juliuša 1808. ljeta, kakti sin protestantskog trgovca vu Totteridgeu, vučil je teologiju vu Oksfordu, postal 1830. svećenikom anglikanske cirkve, 1834 postal je plebanoš vu Lavingtonu vu Susseksu, 1840 arcidjakonom dieceze vu Ch'chestru. Vezda se na jenkrat pridružil Puseyismu. Ljeta 1850. prešel je na katoličanku včru, postal je doktorom teologije, predstojnikom braće sv. Boromeja, opatom katoličke diecese vestminsterske, apostolski protonotar i papinski hižni prelat, a ljeta 1865. nssljedi kardinala Wisemana kakti nadbiskup vu Westminsteru i primas katoličke cirkve vu Englezkoj. Papa Pio IX. imenuval ga za njegove velike zasluge ljeta 1875. kardinalom. Kakti takov, Manning je igral znamenitu ulogu pri zbiranju Leona XIII, ter je i sam dob' 4 votume. Zadnjih ljetah osobito se je iztical svojom pomoćjom i zagovorom delavcov, ter je vuživil velik autoritet vu vsih krajih englezkog družta. Bil je vrlo vučen, pravičen i blag čovček. Sveti sbor izgubil je vu njem jednoga od najpreštimanješih petsonah. Čuden je slučaj hotel, da je vu istom času s Manningom vumrl vu Rimu i drugi kardinal, Giovanni Simeoni, rođen 27. decembra 1816. ljeta vu Paglianu, od 1843. profesor flokzofije, 1848. tajnik vanjskog kabineta rimskog. Ljeta 1857 bil je poslan po papi vu Madrid, da uzpostavi od 1853. pekinute odn. šsje, kajmu je i pošlo za rukom. Kakti nuncija vu Madridu imenuval ga papa 1875. kardinalom, a po smrti kardinala Antonellia, vu novembru 1876. i državnim tajnikom, kakti svojega najboljšega diplomata. Kad je Pio IX. vumrl, Simeoni je kakti državni tajnik odstupil i postal prefektom najodličnejše kongregacije de propaganda fide. Vezda je sveti sbor spal na 57 kotrigah. — Ov nesrećai betog influenza hara osobito po talijanskim městah. Vu Majlandu varažu vumrlo je 13. januara 56 ljudih od influence, a Turinu dapsče 34 ljudi. Spodobni glasi dohadjaju iz Spezie, Vincenze, Ferrare, Bologna, Genue, Verone i Mantove. Već je vezda više ljudih vumrlo vu ovih kraji od influence, kak ljeta 1884. od kolere.

Mekaj za kratek čas.

Kakovo je vrěne?

Nekoj gospodin natuči pri večerji svojemu jagaru, da drugi dan, zran vu jutro, vu lov pojdu. Vu noći probudivši se gospodin, zazove jagara, koj je vu predsobici spal (gde je jeden veliki sirmi ormar stal, kojega je ključarica, da siru vekši zrak priskrbi, ravno on večer širom odprtoga ostavila) te mu reče: pogledni čez oblok van, kakovo je vrěne. Jagar iz velikog sna vu tmici naglo se stane i na mesto obloka va on odprti ormar glavu vtekne, te reče: gospone! Vse vrěne po gujileu siru smrdi.

Profesor: Poveč ti meni, j-li je pred sto ljet bilo hladneša ali pak toplše kak vezda?

Dijak: Je, gospon profesor, ja se nikak nemrem ve zmisljiti.

Mati: Pavlek, ti se zato naj na tateku arđiti, kaj te negda zbjie, on ti to čine iz ljubavi.

Pavlek: Je, mamika, zazakaj pak tebi tatek neće buhati, im lebe rajši ina kak mene!

Pošel je cigan po svčtu, da se žen'. Putem ga je srel jeden muž i zappital ga: „Kam ti cigan ideš?“ — „Idem, kaj se budem ženil.“ — „A koju si naknil proziti?“ — „Grofovnu kčer,“ odgovoril je cigan. M & se je tomu nasmejaj i rekel mu je: „O n, bedak jeden! Pak tebi bu prav grof dal svoju kčer!“ — „Zakaj n, odgovoril je cigan, — im je to već na pol zvršena (dokončena) stvar. Ja hočem, pak ako i grofova kči hoče, to je gotov posel!“

Navučitelj L: (vu srđitosti odrasloj pući.) Tulika si već prasica kak i ja, pak još neznaš nikaj Sram te bilo!

Cena žitka — Gabona arak

1 m-mázsa. — 1 m-cent.		frt	kr.
Buza	Pšenica	9	50
Zab	Zob	6	—
Rozs	Hrž	9	—
Kukoricza	Kuruza	6	—
Árpa	Ječmen	5	80
Fehér bab	Grah beli	6	75
Sárga >	> zuti	7	—
Vegyes >	> změšan	5	75

LOTERIJA.

Grac 17-ga januara 1892.
28 79 42 48 21

VASUTI MENETREND CSAKTORNYAN.

Endul	Napszaka	Or	Per	Gyora- posta és vegyesvont
Kanizsa felé	Reggel	4	44	gyorsv.
	Délben	11	39	postav.
	Éjjel	10	07	„
Pragerhof felé	Reggel	6	22	„
	Délután	4	15	„
	Éjjel	1	17	gyorsv.
Zágráb felé	Reggel	6	50	vegyesv.
	Délután	4	20	„
	Este	10	17	„
Varazsdig	Délben	11	44	„
	Reggel	5	33	„
	Délben	12	03	„
Érkezh				
Kanizsa felől	Reggel	6	14	postav.
	Délután	4	01	„
	Éjjel	1	14	gyorsv.
Pragerhof felől	Reggel	4	41	„
	Délben	11	29	postav.
	Éjjel	9	55	„
Zágráb felől	Reggel	4	31	vegyesv.
	Délután	11	17	„
	Este	3	59	„
Egerszeg felől	Este	9	30	„
	Délután	3	41	„
	Este	9	49	„

NYILTÉR.*

Csikos és koczkás selyemszöveteket, Louisina. Fouiard-Surah-Taffeta-nemkülönbön Merveilles selymeket is méterenkint 45 krtól 3 frt 85 krig egyes öltönyökre, vagy egész végekben is postabérés vámentesen szállit Henneberg G. (cs. és kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták póstaforudlával küldetnek. Svájczba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

*) E rovat alatt közöltéktér felelőssége nem vállal a szerkesztő.

Pri »The Gresham» zvanom london-
skom družtvu (vu Čakovcu je upravništvo
pri Graneru stacionaru), je moći život osi-
gurati. Tojest plati, gdo si hoće život osi-
gurati, 50 letu veku ili menjšu svotu i to
poleg toga, kak je gdo star i kak svotu hoće
pa dobi, pak ako bi vumrl, herbom imenute
družtvo zplati onu svotu, na koju je bil isti
osiguren, ili ako doživi v. pr. 15—20 let
njemu daju istu svotu vu ruke. Tak je moći
život ženskah i decah osigurati. Ovo družtvo
na svoje glavno upravništvo vu Badapešto

ODGOVORNI UREDNIK:
MARGITAI JOZSEF

Glavni suradnik:
GLADFERENCZ.

Kiadandó

üzlet-helyiségek

Csáktornyan,

Márczius-féle házban.

Horgony-Pain-Expeller.

Ezen rég jónak bizonyult bedör-
nehlést orvós, közhvény, tagzaga-
gatás stb. ellen legjobban ajánlhatjuk
a t. cs. közönség figyelmébe. Egy üveg
ára 40 és 70 kr., és a legtöbb gyógy-
sértárban kapható.

Csak horgonynyal valódi!

BOR-KIVONAT

Tökéletesen egészséges bornak pár perc alatti
előállítására, a mely bor a természetes bortól
miben sem különbözik ajánlom ezt a jónak bi-
zonyult különlegességet.

Ára 2 kilónak (mely 100 liter bor előállítására
elégészen) 5 frt 50 kr., a készítéshez szükséges
vevény díjtalanul mellékeltek. A jó eredményért
és egészséges gyártmányért kezeskedem.

Spiritus-meggazdálkodás

Érték el az én utólrhetően Erősítő-Essenzzem
által a pálinkánál; ez kellemes és metző izt ad
a csupán nálam kapható.

Ára 3 frt 50 kr. kilónkint (600—1000 literhez
alkalmazva.) Használati utasítással ellátva.
Ezen különlegességeken kívüli ajánlok még
esszenciákat Rum, Cognac és Likörök stb.
készítéséhez utólrhetően minőségben. Utasító vé-
nyek díjtalanul csomagoltatnak a küldeményhez.
Árjegyzék díjtalanul.

Pollák Károly Fülöpp

Esszenc-különlegességek gyára: Prágában.

Szolid képviselőik kerestetnek.

IX. ÉVFOLYAM.

*

A csáktornyai takarékpénztárral egyesült
önsegélyző szövetkezet t. cz. tagjai

folyó év február hó 14-én délután 3 órakor, Csáktornyan,

a csáktornyai
takarékpénztár részvénytársulat helyiségében tartandó

KÖZGYŰLÉSRE

hivatkozva az alapszabályok 20*) §-ára tisztelettel meg-
hivatnak.

TÁRGYAK:

1. Az igazgatóság jelentése.
2. A felügyelő bizottság jelentése.
3. A felszámolt III. a folyamatban levő IV. és V. csoporti szá-
madások fölötti határozathozatal és a felmentvény megadása.
4. 5 igazgató tanácsi tag és a felügyelő bizottság megválasztása.
5. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes kijelölése
6. Az igazgatóság javaslatai fölötti határozathozatal.
7. Netáni indítványok.

Az igazgatóság.

*) Hogy a közgyűlés érvényes határozatot hozhasson, arra legalább 20 szövetkezeti
taguak jelenléte szükséges, kik 500 törzsbetétet képviselnek.

Ha a közgyűlés nem válhatnék határozatképesé, akkor 15 nappal későbbre egy
új közgyűlés hívandó össze, mely az első közgyűlés tárgyai fölött tekintet nélkül a ta-
gok vagy törzsbetétek számára jogérvényes határozatokat hoz.

A megvizsgált évi számadások, az üzleti jelentés és a felügyelő bizottság jelentése
a társulat üzleti helyiségében a közgyűlést 8 nappal megelőzőleg a részvényesek által
betekintethők.

Hirdetés.

Van szerencsém, a t. cz. helybeli és vidéki községek tudomására
hozni, hogy

Csáktornyan, Deák utcában fűszer, csemege és liszt-
kereskedést nyitottam.

Főtörzkvősem lesz t. cz. vásárlóimat jó árukkal és pontos kiszolgálással
kielégíteni.

A nagyérdemű község becses pártfogásába ajánlván magamat, vagyok
Csáktornya, 1892. január hó 8 án

teljes tisztelettel

PECSORNIK FRIGYES.

Oglas.

Imam sreću poš. občinstvu na znanje dati, da sem

Vu Čakovcu, vu Deák-vulici trgovinu za špeceraj
stvari i melju odprl.

Trsit budem se, da budem moje kupce s dobrom robom i podvorbom za
dovoljil.

Kada bi poštovanomu občinstvu moj štaćen preporačil, jesem s izvrstnim
poštovanjem

Vu Čakovcu, 8-ga januara 1882.

**A Csáktornyan székelő
muraközi takarékpénztár részvény-társaság**

1892. évi február hó 6-án d. u. 3 órakor saját helyiségében

XI. R E N D E S K Ö Z G Y Ű L É S É T

tartja meg, melyre a t. részvényesek ezennel meghivatnak.

N A P I R E N D :

1. A gyűlés megnyitása az elnök által.
2. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése.
3. A zár számla beterjesztése s e fölötti határozat. A mérleg jóváhagyása. Az osztalékok meghatározása és a felmentvény megadása.
4. Négy igazgatósági tag és a felügyelő-bizottság megválasztása.*)
5. Az 51. és 52 §. módosítása.
6. Netáni indítványok.
7. A jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes tagnak megválasztása.

AZ IGAZGATÓSÁG.

*) 59. §. A tanácskozási s szavazási jogot a közgyűlésen minden részvényes személyesen gyakorolhatja. De ezen jog gyakorolhatására megkivántatik, hogy a részvényes legalább 20 éves s részvénye a közgyűlés előtti legalább 4 hét óta a társaság könyveiben az ő nevére legyen beírva és végre, hogy az szintén a közgyűlést 3 nappal megelőzőleg az intézet pénztárába letétesse.

A választási jog azonban nemcsak személyesen, hanem a távollevők által is gyakorolhatóak t. i. a meg nem jelenhető részvényes egy másik részvényest szavazatának gyakorlására különösen felhatalmazhat azonban szintén szükséges, hogy az ily megbízott által szavazó részvényes legalább 20 éves legyen és részvénye 4 héttel a közgyűlés előtt a társaság könyveiben az ő nevére beírva találtassék.

Meghatalmazványok csak részvényesek nevére állíthatók ki.

955 3 3.

A csáktornyai takarékpénztár részvénytársulat

t. cz. részvényesei 1892. évi február 14-én d. u. 3 órakor Csáktornyan, a társulat saját házában tartandó

XX. rendes közgyűlésre

tisztelettel meghivatnak.

Tanácskozási tárgyainak sorrendje:

- a) Elnöki megnyitás.
- b) A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes kijelölése.
- c) Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentésének felolvasása és a felülvizsgált évi számadások feletti határozathozatal és a felmentvény megadása.
- d) Határozathozatal a tiszta jövedelem mikénti felosztása iránt.
- e) Jelentés a szövetkezeti állományról.
- f) 5 igazgatósági tag és a felügyelő bizottság megválasztása.
- g) Löbl Jakab volt takarékpénztári könyvelő özvegyének kegydíjazása.
- h) Netáni indítványok.

Csáktornyan, 1892. évi január hó 4 én.

Az igazgatóság,

42. §. A tanácskozási és szavazási jogot a közgyűlésben minden részvényes személyesen vagy törvényes meghatalmazottja (41. §.) által gyakorolhatja, de ezen jog gyakorolhatására megkivántatik, hogy a részvényes legalább 20 éves és részvénye a közgyűlés előtt legalább 2 hét óta a társulat könyvében az ő nevére legyen beírva és végre, hogy az szintén a közgyűlést 3 nappal megelőzőleg, azaz 1892. évi febr. 8-ig az intézet pénztárába letétesse.

Meghatalmazások csak részvényesek nevére állíthatók ki.

A felülvizsgált évi számadások, az üzleti jelentés és a felügyelő bizottság jelentése a társulat üzleti helyiségében a közgyűlést 14 nappal megelőzőleg a részvényesek által betekintheők.

951 3-3